

Фізична освіта і спорт

УДК 796.011.3:37.015.3

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.18836611>

**Методика навчання командних спортивних ігор у закладах освіти: сучасні
підходи та інновації**

Шостак Євгенія Юріївна

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теоретико-
методичних основ викладання спортивних дисциплін

Полтавський національний педагогічний

університет імені В. Г. Короленка

м. Полтава, вул. Остроградського, 2, 36003, Україна

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3668-0875>

Новік Сергій Миколайович

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теоретико-
методичних основ викладання спортивних дисциплін

Полтавський національний педагогічний

університет імені В. Г. Короленка

м. Полтава, вул. Остроградського, 2, 36003, Україна

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8718-6271>

Донець Олександр Володимирович

кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент,
доцент кафедри медико-біологічних дисциплін і фізичного виховання

Полтавський національний педагогічний

університет імені В. Г. Короленка

м. Полтава, вул. Остроградського, 2, 36003, Україна

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6265-8508>

Гогоць Василь Дмитрович

старший викладач кафедри медико-біологічних

дисциплін і фізичного виховання

Полтавський національний педагогічний

університет імені В. Г. Короленка

м. Полтава, вул. Остроградського, 2, 36003, Україна

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3787-3433>

Кириленко Олександр Іванович

старший викладач кафедри теоретико-методичних основ викладання

спортивних дисциплін

Полтавський національний педагогічний

університет імені В. Г. Короленка

м. Полтава, вул. Остроградського, 2, 36003, Україна

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6463-4200>

Прийнято: 11.02.2026 | Опубліковано: 28.02.2026

Анотація: Метою статті є теоретичний аналіз сучасних підходів до навчання командних спортивних ігор у закладах вищої освіти та обґрунтування шляхів удосконалення методики їх викладання з урахуванням інноваційних технологій, компетентнісного та особистісно-орієнтованого підходів, а також індивідуальних особливостей і мотиваційної сфери здобувачів вищої освіти. **Методи дослідження.** У дослідженні використано комплекс загальнонаукових і спеціальних методів: аналіз і синтез наукових джерел, узагальнення педагогічного досвіду закладів вищої освіти, порівняння сучасних методичних підходів, систематизацію теоретичних положень щодо впровадження цифрових та інтерактивних технологій у навчання командних спортивних ігор.

Результати. Встановлено, що сучасна організація навчання командних спортивних ігор у закладах вищої освіти характеризується переважанням традиційних методів, спрямованих переважно на формування техніко-тактичних умінь і навичок, що не забезпечує повною мірою розвиток соціальних, комунікативних і лідерських компетентностей студентів. Узагальнення наукових підходів засвідчило зростання уваги до впровадження компетентнісного, особистісно-орієнтованого та інтерактивного підходів, використання цифрових технологій, відеоаналізу, моделювання ігрових ситуацій та елементів гейміфікації. Водночас їх реалізація у практиці закладів вищої освіти часто має фрагментарний характер. Обґрунтовано необхідність системної інтеграції цифрових та інтерактивних технологій у методику викладання спортивних ігор з метою підвищення мотивації студентів, персоналізації навчання та формування ключових компетентностей. Розроблено практичні рекомендації щодо вдосконалення організації освітнього процесу, які передбачають індивідуалізацію навчання, застосування мотиваційних стратегій, впровадження цифрових інструментів, розвиток командної взаємодії та комплексну систему оцінювання результатів навчання.

Висновки. Доведено, що ефективне навчання командних спортивних ігор у закладах вищої освіти можливе за умови поєднання традиційних і сучасних методів, системного впровадження інноваційних педагогічних технологій та реалізації компетентнісного й особистісно-орієнтованого підходів. Запропонований комплекс рекомендацій спрямований на підвищення якості освітнього процесу, формування фізичних, соціальних і особистісних компетентностей студентів та посилення їхньої навчальної мотивації.

Ключові слова: командні спортивні ігри, заклади вищої освіти, компетентнісний підхід, особистісно-орієнтований підхід, цифрові технології, інтерактивні методи, фізичне виховання, мотивація студентів.

Methods of teaching team sports in educational institutions: modern approaches and innovations

Yevheniia Shostak

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Theoretical and Methodological
Foundations of Teaching Sports Disciplines
Poltava V.G.Korolenko National Pedagogical University
Poltava, Ostrohradskogo Str. 2, 36003, Ukraine
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3668-0875>

Serhii Novik

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Theoretical and Methodological
Foundations of Teaching Sports Disciplines
Poltava V.G.Korolenko National Pedagogical University,
Poltava, Ostrohradskogo Str. 2, 36003, Ukraine
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8718-6271>

Oleksandr Donets

Candidate of Science of Physical Education and Sport, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Medical and Biological Disciplines and
Physical Education
Poltava V.G.Korolenko National Pedagogical University,
Poltava, Ostrohradskogo Str. 2, 36003, Ukraine
email: donec84@ukr.net
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6265-8508>

Vasyl Gogots

Senior Lecturer of the Department of Medical and Biological Disciplines and
Physical Education

Poltava V. G. Korolenko National Pedagogical University,

Poltava, Ostrohradskogo Str. 2, 36003, Ukraine

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3787-3433>

Kyrylenko Oleksandr

Senior Teacher of the Department of Theoretical and Methodological Foundations of
Teaching Sports Disciplines

Poltava V.G.Korolenko National Pedagogical University,

Poltava, Ostrohradskogo Str. 2, 36003, Ukraine

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6463-4200>

Abstract. *The purpose of the article is a theoretical analysis of modern approaches to teaching team sports games in higher education institutions and substantiation of ways to improve their teaching methods taking into account innovative technologies, competency-based and personality-oriented approaches, as well as individual characteristics and motivational sphere of higher education applicants. Research methods. The study used a complex of general scientific and special methods: analysis and synthesis of scientific sources, generalization of pedagogical experience of higher education institutions, comparison of modern methodological approaches, systematization of theoretical provisions on the implementation of digital and interactive technologies in teaching team sports games. Results.* It was established that the modern organization of teaching team sports games in higher education institutions is characterized by the predominance of traditional methods aimed mainly at the formation of technical and tactical skills and abilities, which does not fully ensure the development of social, communicative and leadership competencies of students. The

*generalization of scientific approaches has shown an increase in attention to the implementation of competency-based, personality-oriented and interactive approaches, the use of digital technologies, video analysis, modeling of game situations and elements of gamification. At the same time, their implementation in the practice of higher education institutions is often fragmentary. The need for systematic integration of digital and interactive technologies into the methodology of teaching sports games is substantiated in order to increase student motivation, personalize learning and form key competencies. Practical recommendations have been developed for improving the organization of the educational process, which include individualization of learning, application of motivational strategies, implementation of digital tools, development of team interaction and a comprehensive system for assessing learning outcomes. **Conclusions.** It has been proven that effective teaching of team sports games in higher education institutions is possible provided that traditional and modern methods are combined, innovative pedagogical technologies are systematically implemented and competency-based and personality-oriented approaches are implemented. The proposed set of recommendations is aimed at improving the quality of the educational process, forming students' physical, social, and personal competencies, and strengthening their learning motivation.*

Keywords: *team sports games, higher education institutions, competency-based approach, person-centered approach, digital technologies, interactive methods, physical education, student motivation.*

Постановка проблеми. Українська система вищої освіти за останні роки зазнала глибоких змін. Цей розвиток був зумовлений вступом України до Європейського простору вищої освіти, швидким розвитком цифрових технологій та цифровізацією освіти. Однак карантин та обмеження, пов'язані з війною, призвели до того, що у здобувачів освіти почала знижуватися рухова активність, що спонукає науково-педагогічних працівників переглядати підходи до

фізичного виховання у закладах вищої освіти (далі ЗВО). Навчання командним спортивним іграм не є виключенням, адже такий вид діяльності дає можливість студентам розвиватися не тільки фізично, а формувати у них соціальну компетентність, розвивати комунікативні навички, лідерські якості та вміння взаємодіяти в команді.

Наразі більшість викладачів командних видів спорту переважно використовують традиційні методи навчання, які зосереджені на наданні технічних і тактичних рухів і прийомів, не враховуючи індивідуальні здібності, мотивацію, потреби, рівень освіти чи сучасні освітні вимоги своїх студентів. Ці фактори часто призводять до зниження інтересу студентів до цих занять та більш формального підходу до навчання, що негативно впливає на ефективність фізкультурно-оздоровчої системи.

Педагоги впроваджують інноваційні підходи до навчання — компетентнісний, особистісно орієнтований, інтерактивний, змішаний, із використанням цифрових технологій, відеоаналізу та моделювання ігрових ситуацій. Проте в окремих ЗВО ці практики мають несистемний характер, що зумовлює розрив між потенціалом командних видів спорту та належним методичним забезпеченням їх викладання. Тому дослідження спрямоване на аналіз і вдосконалення методики навчання командних спортивних ігор відповідно до сучасних вимог вищої освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В останні роки проблематика методики навчання командних спортивних ігор у ЗВО перебуває в центрі уваги вітчизняних науковців. Н. Хлус [1] досліджувала «використання інноваційних технологій під час вивчення рухливих ігор» в ході чого зробила висновок про те, що інноваційні технології значно підвищують мотивацію та зацікавленість здобувачів до занять фізичною культурою та спортом, а також робить заняття сучасними, цікавими та ефективними. І. Кліш [2] із колегами підкреслюють, що практика з індивідуальних і командних видів спорту є важливим чинником

професійного становлення майбутніх учителів фізичної культури та сприяє структуризації уроку через інтеграцію різних видів фізичної активності. Інший колектив науковців [3] довів, що використання командних спортивних ігор у фізичному вихованні курсантів сприяє розвитку їхніх психофізичних якостей, формує конкурентоспроможність, мобільність і комунікативність, а також забезпечує вдосконалення основних фізичних і координаційних здібностей.

Розглянуті дослідження підтверджують доцільність використання командних спортивних ігор у ЗВО та аналізують методичні аспекти їх навчання. Зокрема, О. Юденко [4] розглядає застосування інноваційних технологій і авторських методик у фізичній підготовці військовослужбовців, у тому числі в умовах воєнного стану. Н. Москаленко, О. Кошелева та Т. Сидорук [5] у монографії підкреслюють значення методичної підготовки студентів різних спеціальностей у фізичному вихованні та ефективність застосування інтерактивних технологій і диференційованого підходу. Багато досліджень присвячено впровадженню компетентнісного підходу в навчання командних спортивних ігор (А. Сват'єв [6], В. Приходько [7], Т. Диба [8], І. Іваній [9], М. Прилуцький [10]), Є. Шостак [11] який, окрім техніко-тактичної підготовки, сприяє розвитку соціальних, комунікативних та лідерських компетентностей, а самі ігри виступають ефективним засобом соціалізації, формування критичного мислення, відповідальності та здатності до співпраці.

Дослідження зосереджені на впровадженні інноваційних технологій у навчання спортивних ігор, зокрема цифрових інструментів, відеоаналізу, інтерактивних методів, моделювання ігрових ситуацій та елементів гейміфікації; О. Алексєєва [12] і В. Пасько [13] підкреслюють, що перехід від традиційних до інноваційних, проблемно-пошукових та діяльнісних методів значно підвищує мотивацію студентів.

Проте, проведений аналіз наукових доробків показав недостатню систематизацію сучасних підходів до навчання командних спортивних ігор у

ЗВО. Також є необхідність в обґрунтуванні питання інтеграції інноваційних педагогічних технологій у навчання спортивних ігор, а також розробки рекомендацій організації навчального процесу з урахуванням індивідуальних особливостей кожного студента.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Аналіз наукових джерел засвідчує недостатню розробленість проблеми системної інтеграції інноваційних та інтерактивних технологій у традиційне навчання командних спортивних ігор у ЗВО. Наявні дослідження здебільшого зосереджені на окремих методах і інструментах, тоді як цілісний підхід і належне врахування індивідуальних особливостей студентів – рівня підготовки, мотивації та психоемоційного стану – залишаються недостатньо обґрунтованими.

Таким чином, є нагальна потреба у систематизації сучасних підходів та розробці рекомендацій організації навчального процесу під час навчання командних спортивних ігор з використанням інноваційних технологій, впровадженню компетентнісного підходу та урахуванням індивідуальних особливостей кожного студента.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета статті полягає у теоретичному аналізі сучасних підходів до навчання командних спортивних ігор у ЗВО; обґрунтуванні шляхів удосконалення методики їх викладання з урахуванням інноваційних технологій, компетентнісного підходу та індивідуальних особливостей студентів.

Для досягнення поставленої мети потрібно вирішити наступні завдання:

1. Здійснити аналіз сучасного стану організації навчання командних спортивних ігор у ЗВО.
2. Узагальнити існуючі наукові підходи щодо впровадження інноваційних технологій у процес навчання командних спортивних ігор.
3. Визначити особливості реалізації компетентнісного та особистісно-орієнтованого підходів у навчання командних спортивних ігор.

4. Обґрунтувати необхідність системної інтеграції цифрових і інтерактивних технологій у методику викладання спортивних ігор.

5. Розробити практичні рекомендації щодо вдосконалення організації освітнього процесу в ЗВО з урахуванням індивідуальних можливостей навчаємих та їхньої мотиваційної сфери.

Виклад основного матеріалу дослідження. Наразі організація занять з командних видів спорту у ЗВО характеризується поєднанням традиційних методів навчання та інтерактивних підходів. Традиційні методи зосереджені на багаторазовому вивченні техніко-тактичних навичок та систематичному відпрацюванні заданих ігрових прийомів, ігноруючи індивідуальні особливості студентів. Хоча такий підхід забезпечує базову фізичну підготовку, він рідко сприяє розвитку соціальних, комунікативних та лідерських навичок, необхідних для згуртованості команди.

Проаналізувавши досвід ЗВО щодо методики навчання командних спортивних ігор ми побачили, що більшість університетів не використовують належним чином сучасні технології та інтерактивні методи навчання. Викладачі рідко використовують відеоаналіз ігрових дій, моделювання нестандартних ігрових ситуацій, цифрові платформи або ігрові елементи з відеоаналізом, тим самим обмежуючи можливості для активного навчання та підвищуючи мотивацію студентів до фізичного виховання.

У низці закладів вищої освіти запроваджуються компетентнісний і студенто-орієнтований підходи, що передбачають формування не лише фізичних умінь, а й соціальних компетентностей — відповідальності, здатності до командної взаємодії, критичного мислення та прийняття рішень у нестандартних умовах. Проте їх реалізація часто має фрагментарний характер, без урахування індивідуальних особливостей студентів і належного методичного забезпечення сучасними інтерактивними засобами, що знижує мотивацію та обмежує розвиток необхідних компетентностей.

Таким чином, організація навчання командним спортивним іграм у вищій освіті наразі характеризується суперечностями: високий потенціал командних спортивних ігор як засобу всебічного розвитку студентів не реалізується повною мірою через відсутність системного впровадження інноваційних підходів та недостатнє врахування індивідуальних особливостей. Тому важливо розробити комплексну методологію, яка поєднує традиційні та сучасні методи навчання, компетентнісний підхід та інтерактивні технології.

Вважаємо, що ефективне навчання командних спортивних ігор неможливе без використання компетентнісного та особистісно-орієнтованого підходів, адже саме вони забезпечують повноцінний фізичний та психо-соціальний розвиток здобувачів вищої освіти. У табл. 1 здійснено спробу описати переваги зазначених підходів.

Таблиця 1

Переваги застосування компетентнісного та особистісно-орієнтованого підходів при навчанні командних спортивних ігор

Підхід	Опис
Компетентнісний підхід	Компетентнісний підхід у навчанні командних спортивних ігор передбачає формування в студентів не лише технічних і тактичних умінь, а й ключових компетентностей, що включають: соціальні компетентності – здатність працювати в команді, взаємодіяти з одногрупниками, розв’язувати конфлікти та приймати спільні рішення; комунікативні навички – ефективне спілкування під час ігрового процесу, обговорення тактичних прийомів та передачі інформації команді; лідерські якості – уміння координувати команду, мотивувати партнерів, брати на себе відповідальність за результат; критичне мислення та прийняття рішень – оцінка ситуації на полі, вибір оптимальної тактики та адаптація до змін в грі.

Особистісно-орієнтований підхід

Особистісно-орієнтований підхід акцентує увагу на індивідуальних потребах, мотивації та рівні підготовленості студентів. У його реалізації виділяють такі особливості: індивідуалізація навчання – підбір завдань та вправ з урахуванням фізичних здібностей, психоемоційного стану та інтересів кожного студента; стимулювання внутрішньої мотивації – створення умов, які спонукають студентів активно долучатися до ігрового процесу та самостійно прагнути досягти успіху; акцент на самостійність і відповідальність – розвиток навичок самоконтролю, самопізнання та оцінювання власної результативності під час командної гри; підтримка позитивного психологічного клімату – сприяння взаємоповазі та співпраці у команді, що підвищує ефективність навчання і зменшує рівень стресу.

Джерело: власна розробка авторів на основі джерел [1-5; 8-9; 14-15]

Таким чином, впровадження підходів, описаних у табл. 1, в рамках інтегрованої системи дозволяє гармонійно розвивати фізичні, соціальні та особистісні навички студентів, а також підвищувати їхню мотивацію та інтерес до командних спортивних ігор.

Сучасна вища освіта характеризується швидкою цифровізацією та активним використанням інформаційно-комунікаційних технологій в освіті. У контексті спорту та фізичних вправ, зокрема командних спортивних ігор, це відкриває нові можливості для підвищення ефективності занять, оптимальної підтримки розвитку технічних і тактичних навичок та підвищення мотивації студентів.

Переваги цифрових та інтерактивних технологій в освіті:

1. Візуалізація та аналіз ігрових дій. Відеоаналіз дозволяє студентам та викладачам оцінювати техніку послідовності рухів, тактичні рішення та взаємодію команд у режимі реального часу. Це підвищує точність виправлення помилок та прискорює навчання.

2. Моделювання ігрових ситуацій. Цифрові платформи та симулятори пропонують можливість практикувати складні ігрові сценарії незалежно від місця розташування. Це сприяє розвитку критичного мислення та навичок прийняття командних рішень.

3. Інтерактивність та гейміфікація. Використання інтерактивних вправ, онлайн-симуляторів та елементів гейміфікації підвищує мотивацію здобувачів, сприяє самостійному навчанню та розвиває внутрішні навчальні цілі.

4. Персоналізація та адаптація навчання. Цифрові технології дозволяють враховувати індивідуальні особливості студентів, рівень фізичної підготовки та потреби в навчанні, щоб створювати персоналізовані навчальні програми та контролювати їхній прогрес.

Не дивлячись на наявність інноваційних методик, їх впровадження в багатьох ЗВО часто є фрагментарним, що знижує ефективність навчання. Непослідовне використання цифрових технологій призводить до:

- недостатньої інтеграції традиційних та сучасних методів навчання;
- обмеженого оцінювання засвоєння технічних, тактичних та соціальних навичок;
- низької мотивації та інтересу студентів до навчального змісту.

Систематична інтеграція цифрових та інтерактивних технологій вирішує ці проблеми за допомогою цілісної моделі освітнього процесу, яка поєднує традиційні методи, компетентнісний підхід та сучасні технології. Ця модель забезпечує ефективний розвиток фізичних, соціальних та особистісних компетенцій студентів.

Отже, інтеграція цифрових та інтерактивних технологій у навчання командних спортивних ігор є не лише бажаною, але й необхідною для покращення якості освіти у ЗВО. Вона ефективно поєднує практичне навчання, індивідуальну підтримку, мотивацію та цілісний розвиток студентів.

На основі сучасних наукових досліджень та практичних спостережень у ЗВО ми сформулювали рекомендації щодо підвищення ефективності навчання командним спортивним іграм.

1. Індивідуалізація навчання передбачає розробку диференційованих програм і завдань з урахуванням рівня фізичної підготовки, технічних умінь, психологічних особливостей та інтересів студентів, а також розвиток їх соціальних, комунікативних і лідерських навичок.

2. Мотиваційні стратегії включають використання ігрових елементів (змагання, рейтинги, інтерактивні вправи) та систематичний моніторинг прогресу із наданням індивідуальних рекомендацій.

3. Інтеграція цифрових технологій охоплює застосування відеоаналізу, цифрових тренажерів, моделювання ігрових ситуацій та онлайн-ресурсів для самостійної роботи.

4. Розвиток командної взаємодії забезпечується через ротацію ролей і спільний аналіз ігрових дій, що сприяє формуванню соціальних навичок і саморефлексії.

5. Комплексна система оцінювання передбачає врахування фізичних, тактичних і соціальних показників, а також індивідуального прогресу й ефективності командної роботи.

Ми вважаємо, що реалізація запропонованих рекомендацій сприятиме формуванню цілісного, адаптивного та мотиваційно орієнтованого освітнього процесу, який поєднує традиційні й інноваційні методи навчання, компетентнісний та особистісно-орієнтований підходи, забезпечуючи ефективний розвиток фізичних, соціальних і особистісних компетентностей студентів та підвищення якості викладання командних спортивних ігор у ЗВО.

Висновки. Проведене дослідження засвідчило, що навчання командних спортивних ігор у закладах вищої освіти переважно ґрунтується на традиційних методах, які забезпечують техніко-тактичну підготовку, проте недостатньо

сприяють формуванню соціальних і лідерських компетентностей студентів. Встановлено зростання уваги до впровадження інноваційних, цифрових та інтерактивних технологій, однак їх застосування часто має фрагментарний характер. Доведено, що реалізація компетентнісного та особистісно-орієнтованого підходів у поєднанні із системною інтеграцією цифрових технологій підвищує ефективність освітнього процесу та рівень мотивації здобувачів освіти. Розроблено практичні рекомендації щодо індивідуалізації навчання, використання мотиваційних стратегій і комплексної системи оцінювання результатів.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з розробкою та апробацією цілісної методичної моделі навчання командних спортивних ігор у ЗВО з урахуванням сучасних освітніх технологій та індивідуальних особливостей студентів.

Список використаних джерел

1. Хлус Н. О. Використання інноваційних технологій під час вивчення рухливих ігор у закладах загальної середньої освіти. *Спортивні ігри*. 2025. №4(38). С. 12-19. DOI: <https://doi.org/10.15391/si.2025-4.02>
2. Кліш І. С., Митчик О. П., Денисенко Н. Г., Дишко О. Л. Організація практики майбутніх учителів фізичної культури в контексті індивідуальних і командних видів спорту. *наукові інновації та передові технології*. 2025. №8(48). С. 1983-1995. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-8\(48\)-1983-1995](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-8(48)-1983-1995)
3. Ковальчук Р. О., Шинкарук В. О., Демков Я. В. Ефективність використання командних спортивних ігор у фізичному вихованні курсантів прикордонної служби. *Академічні візії*. 2024. Вип. 36. С. 1-7. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14035444>
4. Юденко О. В. Інформаційні технології фізичного виховання і спорту: навч. посібн. Київ: Національний університет оборони України, 2024. 360 с.

5. Москаленко Н. В., Кошелева О. О., Сидорчук Т. В. Фізичне виховання в закладах вищої освіти: інноваційні підходи: монографія. Дніпро, 2022. 306 с.
6. Свасьєв А. В., Симонік А. В., Царенко К. В., Халемендик Ю. Є. Компетентнісний підхід у викладанні дисципліни «Організація та проведення спортивних змагань» в процесі підготовки здобувачів спеціальності «Фізична культура і спорт». *Академічні візії*. 2024. Вип. 38. С. 1-8. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.17049374>
7. Приходько В. В., Дзюбенко М. І. Особливості підходів ХІХ – початку ХХ століття, які визначили спрямованість і зміст освітніх систем у фізичному вихованні. *Науковий часопис Українського державного університету імені Михайла Драгоманова. Серія 15*. 2022. №3(148). С. 103-109. DOI: [https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series15.2022.3\(148\).23](https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series15.2022.3(148).23)
8. Диба Т. Г. Компетентнісний підхід у професійній підготовці фахівців фізичного виховання. *Педагогічна освіта: Теорія і практика. Психологія. Педагогіка*. 2015. № 24. С. 58-67. URL: <https://pedosvita.kubg.edu.ua/index.php/journal/article/view/75>
9. Іваній І. В., Міхеєнко О. І., Леоненко А. В., Кожемяко Т. В. Формування професійно педагогічної культури майбутніх фахівців фізкультурно спортивних спеціальностей. *Проблеми інженерно педагогічної освіти*. 2025. Вип. 84. С. 191-200. DOI: <https://doi.org/10.26565/2074-8922-2025-84-16>
10. Прилуцький М. Д. Формування проєктної компетентності майбутніх фахівців фізичної культури і спорту у закладах вищої освіти: дис. ... PhD: 011. Полтава, 2022. 282 с. URL: <https://pnpu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/12/dysertacziya-pryluczkyj-maksym-dmytrovych.pdf>
11. Шостак Є., Свєртнєв О., Момот О., Донець О. Технологія формування готовності майбутніх учителів фізичної культури до викладання

спортивних ігор у закладах загальної середньої освіти. *Physical culture and sport: scientific perspective*. 2023. №4. С. 37–45.

12. Алексєєв О. О., Петрова Ю. М., Буренко М. С. Впровадження інноваційних технологій у навчання та тренування спортсменів. *Педагогічна Академія: наукові записки*. 2024. №11. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.13944958>

13. Пасько В. В., Помещикова І. П., Філенко Л. В., Алексєнко Я. В. Використання інноваційних технологій в навчально-тренувальному процесі (на прикладі спортивних ігор). URL: <https://journals.uran.ua/pprsievnz/article/view/321645>

14. Мілорадова Н. Е., Шевченко В. В. Компетентнісний підхід як методологічна основа дослідження професійної компетентності особистості. *Габітус*. 2020. №17. С. 233-237. DOI: <https://doi.org/10.32843/26635208.2020.16.38>

15. Shevchenko V. Content and structure of professional-psychological competence of military servants of the National guard of Ukraine. «*KELM*» (*Knowledge, Education, Law, Management*). 2021. №3 (39) vol. 2/2021. P. 138-142. DOI: <https://doi.org/10.51647/kelm.2021.3.2.22>